

ærede Medlem om, at Sammenligningen ikke vil falde saa daarlig ud endda; det vil sikkert vise sig, at Statsanstalten alligevel var betydelig billigere end de private Selskaber baade med Hensyn til Administration og til Erhvervelsesudgifter.

Endvidere kom det ærede Medlem ind paa Forskellen i Afgang af Forsikringer med Godtgørelsesværdi og kom til det Resultat, at medens de private Selskaber har 37 pCt. Afgang uden Godtgørelse, har Statsanstalten kun 11 pCt. Her gælder imidlertid det selv samme som med Hensyn til Erhvervelsesudgifter, at Statsanstalten har alle de pligtige Forsikringer, som ikke gaar ud uden Godtgørelse, som alle vedbliver at løbe, saa længe vedkommende er i Statens Tjeneste. Derfor kan heller ikke Statsanstaltens Afgang uden Godtgørelsesværdi sammenstilles med Afgangen i de private Selskaber. Som jeg sagde før, har det ærede Medlem fra Saksøbing vist gjort Tanken om Statens Overtagelse af al Forsikring en daarlig Tjeneste ved at fremdrage saadanne Argumenter, der er saa lette at imødegaa fra de øvrige Selskabers Side.

Det ærede Medlem var ikke heldigere, da han lovpriste Selskabet „Tryg.“ Han begyndte med at sige, at Andelsbevægelsen til Støtte for Livsforsikring var noget af det mest udmærkede, der nogen Sinde var fremkommet; men jeg maa gøre opmærksom paa, at Andelsanstalten og Andelsbevægelsen ikke har noget som helst med hinanden at gøre udover Navnet, som Direktør Olesen har fundet paa at knytte til Livsforsikringsanstalten for den rene Reklames Skyld. Andelsanstalten er et Livsforsikringsselskab ganske som de andre gensidige Selskaber. Hvis man skal kalde Andelsanstalten for et Andelsforetagende, er f. Eks. Livsforsikringsselskabet „Danmark“ eller Livsforsikringsselskabet „Carentia“ ogsaa Andelsselskaber. Begge er ligesom Andelsanstalten gensidige Selskaber. Man har ogsaa sagt, at Andelsanstalten var en særlig demokratisk Indretning, hvor de ledende blev valgt af de forsikrede. Men saa maa jeg rigtignok spørge: Hvem er det, der har valgt Direktør Olesen, og hvem er det, der nu har valgt Dr. Steffensen til Direktør? Det er selvfølgelig rette vedkommende, det er Bestyrelsen eller Direktionen; de forsikrede har ingen som helst Indflydelse paa Ledelsen, hverken af Andelsanstalten eller af noget som helst andet af den Slags gensidige Selskaber. Andelsanstalten har,

som sagt, ikke noget som helst med Andelsbevægelsen at gøre ud over Navnet.

Endvidere fremførte det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) nogle Udtalelser af Forsikringsraadet, som efter hans Mening skulde give den Opfattelse Ret, at Andelsanstalten er blevet forurettet. Jeg synes nu, at disse Udtalelser er meget uldne, de siger i Grunden ingenting. Med lige saa stor Ret, som det ærede Medlem kan fremføre disse Udtalelser til Fordel for Andelsanstalten „Tryg“, med selvsamme Ret kan de andre fremføre dem til Skade for denne Anstalt, idet Forsikringsraadet i Grunden ikke siger andet end: sørg endelig for, at I ikke ødelægger alt for meget paa Livsforsikringsområdet ved denne Strid mellem Andelsanstalten og de øvrige Selskaber. Jeg tror altsaa ikke, at det ærede Medlem kan tage Forsikringsraadets, i alt Fald ret uldne, Udtalelse til Indtægt for Andelsanstalten. Det ærede Medlem oplyste os ogsaa om, at der er en hel Mængde Fagblade i Forsikringsverdenen, som i Grunden kun puster til den Ild, der stadig ulmer i de forskellige Selskaber. Og deri kan jeg give det ærede Medlem Ret. Jeg tror ogsaa, at et enkelt Fagblad eller to vilde være bedre end de 5—6 Stykker, der nu findes. Men jeg synes ikke, at man kan fremføre dette til Fordel for Andelsanstalten. Den har nemlig selv to Fagblade, den kan ikke nøjes med eet. Den har eet til dem, der kaldes Medlemmer, og eet til den store Hær af Agenter, det saakaldte „Hanegalet“. Det er altsaa højst rimeligt, at der er for mange Fagblade, men det er Andelsanstalten „Tryg“, der er gaet i Spidsen med at skabe disse Blade, der dels kan angribe de andre Selskaber, dels forsvare deres eget.

Det ærede Medlem udtalte, at „Tryg“ ved den selvmorderiske Konkurrence, som de andre Selskaber har paaført det, er kommet ind under Forhold, der let kan gaa ud over de forsikrede. Et andet Sted siger han, at hvis Direktør Olesen havde nydt sine rigelige Indtægter i „en fredelig og rolig Slendrian“, saaledes som han siger, at de andre Direktører gør, saa var der ikke sket noget. Jeg synes, at disse to Udtalelser passer meget daarligt sammen, thi hvis de andre Selskabers Chefer i rolig Slendrian nød deres store Gager, vilde der jo ikke komme nogen selvmorderisk Konkurrence fra disse Selskabers Side. Nej, skal vi ikke være